

Medlem godtgøre ved at henvise til den Udvikelse af Produktionen, som paa forskellige Omraader kunde ventes at ville følge af en Løbsrevision, og han nævnedes da særlig Stibsbyggerierne. Men det ærede Medlem maatte dog tillige selv erkende, at man vanskelig kan henvise f. Eks. Tekstilarbejderne til at finde Arbejde paa Stibsbyggerierne, og jeg tror, at det er endnu mere slaaende klart, at man ikke kan henvise de kvindelige Arbejdere paa Papirfabrikkerne til at gaa til Stibsbyggerierne (Nærgaard: Det blev nævnt eksempelvis!). Det blev nævnt eksempelvis, men det er ganske vist det letteste af de foreliggende Eksempler, andre Eksempler kan det maaste blive vanskeligere at fremdrage, thi de hvile paa den almindelige Forudsætning, at den hele Løbsreform vil fremkalde en forøget industriel Udvikling. Ja, det Haab har jeg ogsaa, jeg tror ogsaa, at det Forslag, Flertallet indstiller, vil virke til at give vort hele industrielle Liv et virkeligt Opsving, og at der derfor kan blive Brug for flere Arbejdere. Men derfor vil det jo dog ganske sikkert ikke være gørligt paa een Gang at skaffe Beseftigelse for alle de Arbejdere, som vilde blive brodløse, naar man reducerede Besefttelsen saa stærkt for et større Antal Virksomheder, at de nu bestaaende Fabriker ikke kunde drives længere. Mindretallet forudsætter jo selv, at de Sæter, der foreslaas særlig paa Manufakturvarer, ville bevirke en meget betydelig forøget Indførsel, som dog altsaa ganske sikkert vilde fremkalde en, om ikke fuldt tilsvarende, saa dog ret betydelig Indskrænkning i den tilsvarende danske Industri. Derfor ser jeg ikke, hvorledes det i saa Tilfælde skal kunne undgaa, at Arbejdertallet indskræntes. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at Besefttelsen ikke havde noget at gøre med Arbejdslønnens Højde, thi Fabrikkerne maatte, dersom de overhovedet skulde fortsætte deres Virksomhed, betale den almindelige Arbejdsløn, saa fristes jeg her til at sige, at denne Betragtning er noget for mekanisk eller, for at bruge et andet Udtryk: den er alt for abstrakt. Thi hvad er den almindelige Arbejdsløn her? Det skal det ærede Medlem have meget ondt ved at svare paa, thi Arbejdslønnen er meget forskellig i de forskellige Erhverv, og der findes ikke en saadan umiddelbar Overgang fra det ene Erhverv til det andet med Henhyn til den Arbejdsløn, der betales, som det ærede Medlem synes at forudsætte. Jeg skal blot faaledes eksempelvis nævne, at efter den Opgørelse, som Kjøbenhavns statistiske Bureau udarbejdede i 1882, kan Maksimumslønnen for Svende ved Ugeaftord variere

saa stærkt, at den f. Eks. for Brolæggerne var 48 Kr. i Gennemsnit, for Bogbindere 28 og for Skomagere kun 22, og at selve Gennemsnitslønnen i de paagældende Erhverv var 30 Kr. for Brolæggere, 20 Kr. for Bogbindere og kun 13 Kr. for Skomagere, og se vi paa Arbejdslønnen for almindelige Arbejds-mænd, som den er opgjort i samme statistiske Værk, finde vi, at den gennemsnitlige Løn for Arbejds-mænd ogsaa varierer mellem $3\frac{1}{2}$ Kr. og omtrent 2 Kr., og at der altsaa f. Eks. i Lervarefabrikker betales gennemsnitlig $2\frac{1}{2}$ Kr. ligesom i Citrierfabrikkerne, men i Maskin-fabrikkerne kun 2 Kr. 10 Øre, i Farverierne 2 Kr. 17 Øre. Altsaa, der er ikke nogen almindelig Arbejdsløn, som det er givet, at en Fabrikant maa betale for at holde sin Virksomhed gaaende, det er kun i Forhold til de tilsvarende Virksomheder, som konkurrere med ham, at han er nødsaget til at holde en vis sælles Arbejdsløn oppe. For mig staar det derfor som ganske sikkert og ganske ubestrideligt efter alle de Data, der ere fremførte, at en saadan Medgang i Besefttelsen, som Mindretallet foreslaar, vil maaste nok i første Linie gaa ud over en Del Arbejds-givere og Kapitalister; men den vil ganske sikkert gaa langt derud over og ramme Arbejderne i meget føleligt Omfang, og det Foredrag, vi hørte i Gaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Kreds (S. Olsen), bestyrker i høj Grad denne min Opfattelse. Det er dette, vi fra vor Side ikke ønske at være med til, og det er derfor, vi mene allerede at være gaaede saa langt i vore Indrømmelser paa dette Punkt, som maa anses for rigtigt. Naar derfor de ærede Medlemmer af Mindretallet stadig komme tilbage til dette, at for at denne Reform kan blive gennemført, maa Flertallet, Regeringen og eventuelt det andet Ting gøre betydelige Indrømmelser, vel jeg gentage, hvad jeg sidst sagde: vi have gjort Indrømmelser og gjort Indrømmelser netop ud fra de bestaaende Forhold. Hvad de fra den modsatte Side have gjort Indrømmelser paa, er Krav og Tanker og Ønsker, som de nu i de forløbne 25 Aar Gang efter Gang have maattet opgive og ikke have kunnet gennemføre, det er Fantasi-billeder, som de have udfattet af Tilstanden, som den skulde blive ved Løbsrevisionen. Det er disse Fantasi-billeder, som Gang efter Gang, Aar efter Aar have staaet i Vejen for Løbsrevisionen her i Landet, det er dem, der ere Skyld i, at der nu er forløbet over 30 Aar, uden at Løbsloven er bleven revideret undtagen paa enkelte Punkter, og naar de ærede Medlemmer nu klage over, at man ikke kan komme videre frem og længere ned, saa skyldes det for en stor Del